

ת"פ 32886/05/17 - מדינת ישראל נגד חמאד חמזה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 32886-05-17 מדינת ישראל נ' חמזה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל שימשילשווילי

המאשימה

נגד

חמאד חמזה ע"י עו"ד אברהמים עיאד.

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב, נהיגה ללא רשיון, נהיגה ללא ביטוח והפרעה לשוטר. ואלו עובדות האישום:

לנאשם אין היתר לכניסה או שהייה בישראל ולא רישיון נהיגה.

ביום 12.5.17, בסמוך לשעה 11:00, גנב הנאשם בשכונת בית הכרם בירושלים, יחד עם אחרים, מכונית מסוג יונדאי, באמצעות מפתח מותאם, ונהג בה לכיוון רמאללה. שוטרים אשר ביצעו חיפוש אחר המכונית הגנובה הבחינו בנאשם, וזה ירד מהמכונית הגנובה וברח מהשוטרים ברגל, עד שנעצר.

להשלמת התמונה אוסיף, כי תחילה הנאשם כפר במיוחס לו, אך בפתח הישיבה אשר נקבעה לשמיעת הראיות הודה מיוזמתו באמור בכתב האישום, שלא במסגרת הסכמה עם המאשימה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים שונים. כן הפנה לעברו המכביד של הנאשם, אשר הורשע בעבירות דומות והיה תלוי מעליו מאסר מותנה. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של 22 חודשי מאסר ולהפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה שלחובתו, וכן להורות על פיצוי המתלוננת.

ב"כ הנאשם ביקש להפעיל את המאסר המותנה שלחובת הנאשם באופן חופף לכל עונש שיוטל עליו, ולהטיל עונש שעיקרו צופה פני עתיד. עוד התייחס לכך, שהנאשם תושב שטחים ועל כן לא ניתן לקבל בעניינו תסקיר.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. בדבריו אמר כי הוא מצטער ומביע חרטה עמוקה, וביקש להתנצל בפני בעלת הרכב (אשר נכחה באולם). כמו כן הבטיח שלא לשוב על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

רבות נאמר על החומרה שבעבירות גניבת הרכב. עבירות אלו גורמות לנזק כלכלי ישיר לבעל הרכב ולנזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלותן הגבוהה של פרמיות הביטוח. מעבר לכך, ככל עבירת רכוש, היא כוללת בתוכה גם סיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו החוקי של הרכוש, אשר ינסה למנוע את גניבתו.

נפסק בע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

במקרה שלפני מעשיו של הנאשם מתאפיינים בתכנון מוקדם ותחכום, המתבטאים בשימוש במפתח מותאם וביצוע הגניבה יחד עם אחרים. כמו כן מתקיימות נסיבות מחמירות נוספות, ובהן העובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין לצורך ביצוע העבירות ובכך שנהג ללא רשיון, ובכך גרם לסיכון תעבורתי למשתמשים בדרך. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם גבוה יותר מאשר גניבת רכב "שגרתית", ועומד על מאסר בפועל לתקופה שבין שנים עשר חודשים ועד שלושים חודשים.

ר' מתחמי הענישה אשר נקבעו לענין עבירות דומות בע"פ 7163/13, כסוואני, ע"פ 2519/14, אבו סרחאן, עפ"ג 13-08-26529, ענאד ועפ"ג 13-02-11136, אבו נאב.

נסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם יליד 1991. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2009 הורשע הנאשם בעבירות ניסיון רצח, ידוי בקבוק תבערה וידוי אבנים ונדון ל-17 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בעבירות גניבת רכב, נהיגה ללא רשיון, נהיגה פוחזת וכניסה לישראל שלא כדין ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירות של קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רשיון וכניסה לישראל שלא כדין ונדון ל-20 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה של שמונה חודשים שהוא בר הפעלה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו והבעת החרטה על מעשיו, אשר אמנם באו ברגע האחרון, אך יש בהן ללמד על הבנת הפסול שבמעשים. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שהנאשם הודה בכתב האיטום כפי שהוא,

ללא כל הסכמה דיונית או עונשית עם המאשימה. עם זאת אומר, כי הבעת החרטה של הנאשם לפני דומה מאוד לדברים שאמר בטרם נגזר דינו בפעם הקודמת, שם ביקש סליחה והבטיח שלא יבצע שום גניבה בעתיד - ועל כן המשקל שנתתי לדבריו לפני מוגבל.

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות, המעידות בו כי הרגיל עצמו לפגוע בגופם ורכושם של אחרים. העובדה שביצע את המעשים בהם הורשע בעוד מאסר מותנה של שמונה חודשים תלוי מעליו מעידה על כשלון ההרתעה בענייניו של הנאשם ועל הצורך לתת משקל של ממש לעניין רכיב ההרתעה בקביעת עונשו בתוך המתחם.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הבינוני של המתחם, ולהפעיל את המאסר המותנה שלחובתו באופן שרובו יצטבר ומקצתו תחפוף את עונש המאסר.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 12.5.17.
- ב. מפעיל מאסרים מותנים של שמונה חודשים ושלושה חודשים אשר הושתו על הנאשם בת"פ 46786-06-15 בבית משפט השלום בתל אביב ביום 27.10.15. העונשים יופעלו בחופף זה לזה, ומתוכם חמישה חודשים יופעלו במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם עשרים וחמישה חודשי מאסר.
- ג. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת רכוש שהיא עוון, עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה של נהיגה ללא רישיון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פיצוי למתלוננת איריס טרמצ'י, עדת תביעה מס' 5, בסך 2,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.2.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.